

La moartea bunicuței

Val

La nouăș'trei de ani ce-i împlinea
Ca amatoare de senzații tari,
N-aș fi crezut nici mort, în viața mea,
C-o va mierli în somn la ore mari;

Dormind, fără dureri, este un vis,
Cum ai pocni din dește, dac-ar fi,
Și-apoi să te trezești în paradis...
Să mor, c-așa și eu aș tot muri!

Dar nicidecum în chin diavolesc,
Să văd moartea venind cu ochii mei,
Să urlu și-ngrozit să mă topesc...
Ca ăia de-i căra-n Merțanul ei!

Valeriu Cercel